

Datum verzending : 17 JAN 2003
Dossiernummer : BAN-D02/0166
Referentie : ESK

BINDEND ADVIES

van de Geschillencommissie Bankzaken (hierna te noemen: de Commissie)
in het geschil tussen:

De heer ██████████, wonende te Arnhem
(hierna te noemen de consument)

en

Postbank N.V., gevestigd te Amsterdam
(verder te noemen de bank)

Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil, binnen de door het reglement van de Commissie gestelde grenzen, bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten.

De Commissie heeft kennis genomen van de overgelegde stukken.

De Commissie heeft het geschil behandeld op haar zitting van 15 november 2002 te Den Haag. Zij heeft partijen tijdig en behoorlijk opgeroepen op deze zitting te verschijnen teneinde mondeling te worden gehoord.

Beide partijen zijn op de zitting verschenen en hebben aldaar hun standpunten nader toegelicht.

De consument werd ter zitting vertegenwoordigd door mr. A.J. Moerman.

De bank werd op deze zitting vertegenwoordigd door de heer K.P.M. Stek en de heer T.B. Smiers.

Onderwerp van het geschil

Kosten in verband met het afleggen van een verklaring na een executoriaal derdenbeslag onder de bank ten laste van de consument. De bank brengt hiervoor een tarief van € 70,- in rekening bij de consument.

Standpunt van de consument

Het standpunt van de consument luidt in hoofdzaak:

Op 4 januari 2002 heeft een gerechtsdeurwaarder ten laste van de consument onder de bank executoriaal derdenbeslag gelegd ten verzoeken van een drietal schuldeisers.

De bank heeft hierop schriftelijk – in een drietal vrijwel gelijklopende verklaringen – aan de deurwaarder verklaard niets van de consument onder zich te hebben. Voor het afleggen van deze verklaringen heeft de bank een bedrag van € 70,-- bij de consument in rekening gebracht. (Aanvankelijk maakte de bank aanspraak op betaling van twee maal dit bedrag, maar na protest van de consument heeft de bank dat teruggebracht tot één maal genoemd bedrag).

De consument acht het door de bank gehanteerde tarief van € 70,-- voor het afleggen van de verklaring in strijd met het bepaalde in artikel 477 lid 2 juncto artikel 476b lid 2 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv.).

Artikel 477 lid 2 Rv. luidt:

Verschuldigde geldsommen worden uitbetaald tot het bedrag waarvoor het beslag is gelegd, verminderd met de kosten van de in artikel 476b, tweede lid, bedoelde afschriften (..)

Artikel 476b lid 2 Rv. luidt:

De verklaring gaat zoveel mogelijk vergezeld van afschrift van tot staving dienende bescheiden.

De consument leidt uit de hierboven geciteerde wetsbepalingen af dat de bank uitsluitend de kosten voor afschriften van bescheiden ter staving van de verklaring in rekening mag brengen bij de consument. De bank heeft zich in dit verband beroepen op artikel 28 van de Algemene Bankvoorwaarden, maar de consument acht die voorwaarde nietig wegens strijd met de hiervoor weergegeven wettelijke bepalingen, die naar de mening van de consument van dwingend recht zijn.

Subsidiair stelt de consument zich op het standpunt dat het door de bank gehanteerde tarief aanmerkelijk hoger is dan de door de bank voor het afleggen van de verklaringen werkelijk gemaakte kosten. De consument schat de kosten voor het afleggen van een drietal vrijwel identieke verklaringen op omstreeks € 8,75.

Op grond van het bovenstaande verzoekt de consument de Commissie de bank te verplichten af te zien van het in rekening brengen van het hiervoor vermelde tarief.

Standpunt van de bank

Het standpunt van de bank luidt in hoofdzaak:

Primair is de bank van mening dat het hier gaat om een door de bank gehanteerd tarief, derhalve om een kwestie van beleid. Volgens de bank is de Commissie niet bevoegd daaromtrent een oordeel uit te spreken.

Subsidiair voert de bank aan dat met de administratieve verwerking van executoriale beslagen en het afleggen van verklaringen aanmerkelijk hogere kosten zijn gemoeid dan het door de consument geschatte bedrag. De bank heeft daarvoor een tarief van € 70,-- vastgesteld. Dit

bedrag is vastgesteld aan de hand van de werkelijke kosten, aldus de bank. De bank heeft in dit verband ter zitting aangevoerd dat aan haar hoofdkantoor een volledige afdeling is verbonden, die zich uitsluitend bezighoudt met de afhandeling van derdenbeslagen. De bank is van mening dat zij op grond van artikel 28 van de Algemene Bankvoorwaarden bevoegd is in voorkomende gevallen de hier aan de orde zijnde kosten op haar rekeninghouders te verhalen.

Op grond van het bovenstaande verzoekt de bank de Commissie de vordering van de consument af te wijzen.

Beoordeling van het geschil

Naar aanleiding van het over en weer door partijen gestelde overweegt de Commissie het volgende.

De vraag dient te worden beantwoord of de bank bevoegd is de kosten, die zij maakt als derdebeslagene, op de consument te verhalen en voorts of zij bevoegd is ter zake een vast tarief te hanteren.

De Commissie is van oordeel dat artikel 477 lid 2 Rv. uitsluitend betrekking heeft op de kosten die door de derdebeslagene in mindering kunnen worden gebracht op het aan de executerende crediteur af te dragen bedrag. Het bevat geen verbod – impliciet of expliciet - om contractueel een nadere regeling te treffen met betrekking tot het totaal van de kosten die de bank, als derdebeslagene, moet maken. In dit geval is een nadere contractuele regeling omtrent die kosten van kracht. Immers, artikel 28, tweede lid, van de Algemene Bankvoorwaarden, luidt: " De kosten die de bank in en buiten rechte moet maken indien de bank wordt betrokken in procedures of geschillen tussen de cliënt en een derde, komen voor rekening van de cliënt."

Naar het oordeel van de Commissie biedt de hierboven geciteerde bepaling voldoende grondslag voor het in rekening brengen van kosten in een geval als het onderhavige. Daarbij acht de Commissie het alleszins aanvaardbaar dat de bank voor haar werkzaamheden een vast tarief hanteert. De bank heeft aangevoerd dat zij dagelijks wordt geconfronteerd met zeer grote aantallen beslagen, zodat het om praktische redenen niet doenlijk is per beslag een kostenbedrag vast te stellen. Het hierboven geciteerde artikel 28 van de Algemene Bankvoorwaarden brengt naar het oordeel van de Commissie echter wel mee dat het tarief moet zijn afgestemd op de werkelijk gemaakte kosten. Immers, de bepaling heeft uitsluitend betrekking op verhaal van kosten, hetgeen betekent dat de bank niet geheel naar eigen inzicht een tarief kan vaststellen. Dit is uiteraard anders bij "normale" banktarieven, de tarieven die de bank vaststelt voor de diensten die zij in opdracht van haar cliëntèle verricht. Om deze reden wordt de stelling van de bank, dat de Commissie niet bevoegd zou zijn om over het onderhavige tarief te oordelen, verworpen.

Met betrekking tot de hoogte van de kosten heeft de consument aangevoerd dat die zijns inziens aanzienlijk lager zijn dan het door de bank gehanteerde tarief van € 70,--. De bank heeft in dit verband aangevoerd dat het gehanteerde tarief bij benadering overeenkomt met de werkelijke kosten, die worden gemaakt vanaf het aannemen van het beslagexploit, de administratieve verwerking daarvan tot en met het afleggen van de verklaring ex artikel 476a lid 1 Rv. De Commissie acht dat niet onaannemelijk. De consument heeft zelf een berekening gemaakt van de kosten die de bank zijns inziens heeft moeten maken, maar die berekening heeft uitsluitend

betrekking op de kosten van het afleggen van de verklaring ex artikel 476a lid 1 Rv.. De bijkomende kosten, zoals de kosten gemoeid met het aannemen van het beslagexploit en de administratieve verwerking en afhandeling van de derdenbeslagen, heeft de consument niet in zijn berekening betrokken. Reeds om die reden acht de Commissie de berekening van de consument niet overtuigend.

Gelet op het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat de klacht ongegrond is en dat als volgt moet worden beslist:

Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van de consument moet worden afgewezen.

Aldus beslist op 10 januari 2003 door de Geschillencommissie Bankzaken bestaande uit de heer mr. R.J. Paris, voorzitter, de heer mr. H.H. Foppe en mevrouw mr. A.M.T. Wigger, leden, waarbij mevrouw mr. E.M. Sniijders-Koster als plaatsvervangend secretaris fungeerde.

mr. R.J. Paris